

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
50-ОТО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА РАЯ НАЗАРЯН

13²⁰
XV

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 70, ал. 1 ПОДНС внасяме законопроект за изменение и допълнение на Закона за закрила на детето с мотиви към него и предварителна оценка на въздействието, съгласно методологията, приложена към ПОДНС.

Молим, законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване, съгласно установения ред.

Приложения:

1. Мотиви към законопроекта.
2. Оценка на въздействието.

ВНОСИТЕЛИ:

Божидар Божидаров
Елисавета Реноградска
Иордан Терзиев
Вяра Козлева
Зимитър Минчев
Ташеви Сулианов
Ситела Антонова
Ивайло Гитковски
Кристина Петрова
Любен Иванов
Венко Сабунджиев

Катя Иванова

Азиз Мамб

Иван Бенев

Захари Бораев

Александр Сидур

Николай Денисов

Юлия Иванова

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ
НА ЗАКОНА ЗА ЗАКРИЛА НА ДЕТЕТО**

(Обн., ДВ, бр. 48 от 2000 г.; изм., бр. 75 и 120 от 2002 г., бр. 36 и 63 от 2003 г., бр. 70 и 115 от 2004 г., бр. 28, 94 и 103 от 2005 г., бр. 30, 38 и 82 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 14, 47 и 74 от 2009 г., бр. 42, 50, 59 и 98 от 2010 г., бр. 28 и 51 от 2011 г., бр. 32 и 40 от 2012 г., бр. 15, 68 и 84 от 2013 г., бр. 79 от 2015 г., бр. 8 от 2016 г., бр. 85 и 103 от 2017 г., бр. 17, 77 и 102 от 2018 г., бр. 17, 24, 58 и 101 от 2019 г., бр. 71 и 99 от 2020 г., бр. 62 от 2022 г. и бр. 66 и 106 от 2023 г., бр. 39 от 2024 г.)

§ 1. В чл. 43 след думите “полицейска закрила” се добавят думите “и осъществяване на превенция на сексуални посегателства срещу деца”.

§ 2. Член 43а се изменя така:

"Превенция на сексуални посегателства срещу деца".

Чл. 43а. (1) Лица, осъдени за престъпление по Глава втора, Раздел VIII и Раздел IX от Наказателния кодекс, независимо от реабилитацията, не могат да:

1. заемат длъжност в ясли, детски градини, училища и в обекти на дружества и организации, извършващи основната си дейност с деца в сферите на образованието, медико-социалните грижи с настаняване и социалната работа;
2. заемат длъжности, свързани с непосредствена работа с деца, определени с наредбата по чл. 43 съгласно Национална класификация на професиите и длъжностите;
3. имат извънтрудови правоотношения, в чийто обхват е предвидена работа с деца.

(2) Работодателите изискват свидетелство за съдимост за удостоверяване на липсата на пречките по ал. 1.

(3) В случай, че се установи, че е налице нарушение на забраната по ал.1, работодателят уведомява Държавната агенция за закрила на детето и Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" в Министерството на вътрешните работи.

(4) Най-малко веднъж месечно, Държавната агенция за закрила на детето извършва справка в Националната агенция за приходите за наличие на извънтрудови правоотношения, по смисъла на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, на лица, осъдени или подсъдими за престъпления по ал. 1. В случай на установено извънтрудово правоотношение, Държавната агенция за закрила на детето извършва проверка за обхвата на правоотношението и дали то включва работа с деца.

(5) В случай, че при проверката по ал. 4 се установи несъответствие с ограничението по ал. 1, т. 3, договарят се прекратява.

(6) В случай, че при справката по ал. 4 се установи, че подсъдимо лице за престъпленията по ал. 1 осъществява работа с деца, Държавната агенция за закрила на детето уведомява

работодателя и Главна дирекция “Борба с организираната престъпност” в Министерството на вътрешните работи.

(7) Най-малко веднъж месечно, Държавната агенция за закрила на детето извършва справка в Единната информационна система за противодействие на престъпността за лицата, по ал. 1, т. 1 и 2. В случай, че лицата са подсъдими за престъпления по ал. 1, Държавната агенция за закрила на детето уведомява работодателите и Главна дирекция “Борба с организираната престъпност” в Министерството на вътрешните работи.

(8) Лица, осъдени за престъпление по Глава втора, Раздел VIII и Раздел IX от Наказателния кодекс, независимо от реабилитацията, не могат да бъдат действителни собственици или членове на управителни или надзорни органи на дружества, които оперират в сферите по ал. 1, т. 1.

(9) Най-малко веднъж месечно, Държавната агенция за закрила на детето извършва справка в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел за лицата, осъдени или подсъдими за престъпления по ал. 1. В случай, че е налице участие в търговско дружество, Държавната агенция за закрила на детето извършва проверка за дейността на дружеството и дали тя включва работа с деца.

(10) В случай, че при проверката по ал. 9 се установи, че дейността на дружеството включва работа с деца, Държавната агенция за закрила на детето уведомява:

1. Главна дирекция “Борба с организираната престъпност” в Министерството на вътрешните работи;
2. управителните и надзорните органи на дружеството, с изключение на лицето, за което се извършва проверката
3. съответния орган, който извършва регистрацията, когато за извършване на дейността се изисква регистрация от държавен орган и е налице несъответствие с ограничението по ал. 8;”

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. В чл. 330, ал. 2 от Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015

г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и 92 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г., бр. 13, 28, 44, 64, 104, 107 и 109 от 2020 г., бр. 25, 51, 58, 62 и 104 от 2022 г., бр. 11, 14, 66, 84, 85 и 106 от 2023 г. и бр. 27 и 39 от 2024 г.) се създава нова т. 12 :

"12. е налице несъвместимост с изискванията на чл. 43а от Закона за закрила на детето."

§ 4. В чл. 378, ал. 2 от Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 64 от 2007 г.; изм., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 25, 33, 42, 102 и 103 от 2009 г., бр. 59 от 2010 г., бр. 1, 23, 32, 45, 81 и 82 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 20, 50 и 81 от 2012 г., бр. 15, 17, 30, 52, 66, 70 и 71 от 2013 г., бр. 19, 21, 53, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 28, 39, 50, 62 и 76 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 14 от 2017 г.; изм., бр. 63, 65, 85, 90 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 49 и 77 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 19 от 2019 г.; изм., бр. 29, 64 и 83 от 2019 г., бр. 11, 86, 103, 109 и 110 от 2020 г., бр. 16 от 2021 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 41 от 2021 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 43 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г., бр. 15, 24 и 32 от 2022 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 56 от 2022 г.; изм., бр. 62 от 2022 г. и бр. 11, 48, 66, 69, 84, 86 и 108 от 2023 г., бр. 18 от 2024 г.) след думите "Министерство на правосъдието" се поставя запетая и се добавят думите "Държавната агенция за закрила на детето".

§ 5. В чл. 340 от Закона за предучилищното и училищното образование (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г.; изм., бр. 98 и 105 от 2016 г., бр. 58 и 99 от 2017 г., бр. 24, 92 и 108 от 2018 г., бр. 24, 42, 100 и 101 от 2019 г., бр. 17 и 82 от 2020 г., бр. 17, 34 и 102 от 2022 г. и бр. 11 и 102 от 2023 г., бр. 27 от 2024 г.) се създава ал. 1а със следното съдържание:

“(1а) Частната детска градина и частното училище се заличават от регистъра на институциите, когато се установи нарушение на чл. 43а, ал. 5 от Закона за закрила на детето и то не бъде отстранено в едномесечен срок.”

§ 6. В Закона за социалните услуги (обн., ДВ, бр. 24 от 2019 г., изм., бр. 101 от 2019 г.; Решение № 9 на Конституционния съд от 2020 г. – бр. 65 от 2020 г., изм., бр. 71 и 110 от 2020 г., бр. 14 от 2021 г. и бр. 8 и 104 от 2022 г., бр. 108 от 2023 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 на чл. 148 се създава т. 6 със следното съдържание:

“6. не е лице по чл. 43а, ал. 1 от Закона за закрила на детето, като за юридическите лица това изискване се отнася за членовете на управителните им органи, както и за техните служители, когато лицензът се издава за социални услуги в ясли, детски градини, училища и в обекти на дружества и организации, извършващи основната си дейност с деца в сферите на образованието, медико-социалните грижи с настаняване и социалната работа,

както и други социални услуги, свързани с непосредствена работа с деца;”

2. В ал. 1 на чл. 158 се създава т. 8 със следното съдържание:

“8. неизпълнение на чл. 43а, ал. 5 или ал. 8 от Закона за закрила на детето и то не бъде отстранено в едномесечен срок.”

§ 7. В Закона за лечебните заведения (обн., ДВ, бр. 62 от 1999 г.; изм., бр. 88 и 113 от 1999 г.; попр., бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 36, 65 и 108 от 2000 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2001 г. – бр. 51 от 2001 г.; изм., бр. 28 и 62 от 2002 г., бр. 83, 102 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 46, 76, 85, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 31, 53 и 59 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 99 и 101 от 2009 г., бр. 38, 59, 98 и 100 от 2010 г., бр. 45 и 60 от 2011 г., бр. 54, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 47 от 2014 г., бр. 72 и 95 от 2015 г., бр. 81 и 98 от 2016 г., бр. 85, 99, 101 и 103 от 2017 г., бр. 18, 77, 84, 91 и 102 от 2018 г., бр. 13, 24, 42 и 101 от 2019 г., бр. 28, 54, 71, 85, 103 и 110 от 2020 г., бр. 11 от 2021 г., бр. 8, 32 и 104 от 2022 г. и бр. 8 от 2023 г., бр. 39 от 2024 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 на чл. 45 се създава т. 10 със следното съдържание:

“10. при неизпълнение на чл. 43а, ал. 5 или ал. 8 от Закона за закрила на детето и то не бъде отстранено в едномесечен срок, когато дейността е свързана с работа с деца.”

2. В ал. 1 на чл. 51 се създава т. 8 със следното съдържание:

“8. при неизпълнение на чл. 43а, ал. 5 или ал. 8 от Закона за закрила на детето и то не бъде отстранено в едномесечен срок, когато дейността е свързана с работа с деца.”

§ 8. В чл. 119 на Закона за здравето (обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.; изм., бр. 46, 76, 85, 88, 94 и 103 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 80, 81, 95 и 102 от 2006 г., бр. 31, 41, 46, 53, 59, 82 и 95 от 2007 г., бр. 13, 102 и 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 74, 82, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 41, 42, 50, 59, 62, 98 и 100 от 2010 г., бр. 8, 9, 45 и 60 от 2011 г., бр. 38, 40, 54, 60, 82, 101 и 102 от 2012 г., бр. 15, 30, 66, 68, 99, 104 и 106 от 2013 г., бр. 1, 98 и 107 от 2014 г., бр. 9, 72, 80 и 102 от 2015 г., бр. 17, 27, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 102 от 2017 г., бр. 18, 77, 91, 98 и 102 от 2018 г., бр. 24, 58, 99 и 101 от 2019 г., бр. 23, 28, 34, 44, 67, 103, 105 и 110 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 8, 17, 18, 32, 41, 58 и 62 от 2022 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2022 г. – бр. 94 от 2022 г.; изм., бр. 102 и 104 от 2022 г., бр. 8, 66, 80, 86, 96 и 102 от 2023 г. и бр. 35 и 39 от 2024 г.) се създава ал. 2а със следното съдържание:

“(2а) Не се създават детски ясли и кухни от физически и юридически лица, а създадените се закриват, при неизпълнение на чл. 43а, ал. 5 или ал. 8 от Закона за закрила на детето и то не бъде отстранено в едномесечен срок.”

§ 9. В срок от 3 месеца от обнародването на този закон, Държавната агенция за закрила на детето съвместно с прокуратурата осигурява техническа възможност за извличане на информация от Единната информационна система за противодействие на престъпността за лицата, осъждани или подсъдими за престъпленията по чл. 43а, ал. 1.

§ 10. В срок от 3 месеца от влизане в сила на този закон, работодателите изискват свидетелство за съдимост по чл. 43а, ал. 2. В случай на наличие на несъвместимост, работодателите прекратяват трудовите правоотношения по реда на чл. 330, ал. 2, т. 12 от Кодекса на труда.

§ 11. В срок от 3 месеца от обнародването на този закон, министърът на правосъдието осигурява техническа възможност за издаване на свидетелство за съдимост за група престъпления.

§ 12. Този закон влиза в сила 3 месеца след обнародването му.

ВНОСИТЕЛИ:

Божичър Божичър
Здравен Бенджалич
Йордан Терзийски
Ваня Йосиф
Димитър Кайрешов
Ташяна Султанова
Стефа Нишолова
Иванчо Титковски
Кристина Петкова
Любен Иванов
Венко Сабричев
Иван Иванев

Урган Убат

Убан Берел

Закыр Бопарел

Александр Сидур

Амурал Демур

Юджина Умел

МОТИВИ

към Законопроект за изменение и допълнение на
Закона за закрила на детето

Със законопроекта се предлага механизъм за превенция на сексуални посегателства срещу деца чрез въвеждане на ограничения за заемане на длъжности, свързани с работа с деца от страна на лица, които са осъдени за сексуални посегателства срещу малолетни и непълнолетни, както и за трафик на хора.

Ограничението се предвижда в четири хипотези:

1. осъденият има трудов договор с работодател извършва основната си икономическа дейност в сектори, свързани с работа с деца (определени с класификатора на икономическите дейности).
2. осъденият е служител, който заема определена длъжност, свързана с работа с деца, определена с националната класификация на професиите и длъжностите.
3. осъденият има извънтрудово правоотношение ("граждански договор"), в чийто обхват е включена работа с деца.
4. осъденият е действителен собственик или член на управителен или надзорен орган на юридическо лице, чиято дейност включва работа с деца

Ограничението е в допълнение на действащото ограничение за педагогически специалисти да не са осъждани за престъпления от общ характер.

Такова ограничение е пропорционално, тъй като макар да се налага спрямо по-широк кръг лица, се отнася само до група престъпления, при които рискът от рецидив е неоправдан при работа с деца.

Измененията изискват незначителна промяна в Централна база данни "Съдимост", а именно - добавяне на допълнителна опция при заявяването на свидетелство за съдимост. За необходимата промяна е предвидено законът да влезе в сила три месеца след обнародването му.

Със законопроекта се въвежда и задължение работодателите да уведомяват ГДБОП и Държавната агенция за закрила на детето (за кандидати или за действащи служители, които не отговарят на въведените ограничения. Съответно на ДАЗД се дава право на достъп до единната информационна система за противодействие на престъпността (ЕИСПП), с цел по-ефективна превенция. В конкретния случай ЕИСПП се явява на практика регистър на всички престъпления, в т.ч. тези по раздели VIII и IX на глава втора.

Предвижда се и работодателите в обхвата на закона да изискват свидетелство за съдимост

от настоящите служители, както и възможност да прекратяване на трудови договори в случай на несъвместимост с нововъведените ограничения.

С цел превенция, със законопроекта се предвижда ДАЗД да извършва служебна справка в ЕИСПП и да уведомява работодателите и ГДБОП за лица, които са подсъдими за сексуални посегателства и упражняват дейности, свързани с работа с деца. До влизането в сила на присъда това не може да бъде основание за прекратяване на правоотношението, но може да бъде използвано за предприемане на превантивни мерки (напр. засилено наблюдение от страна на работодателя, преместване на друга длъжност и др). Избраният подход включва лицата, за които наказателното производство е достигнало до съдебна фаза.

Законопроектът изменя приетия през юли 2024г чл. 43а, тъй като той създава задължение за изграждане на отделна информационна система, която дублира част от обхвата на Единната информационна системата за противодействие на престъпността, и част от обхвата на ЦАИС “Съдебен статус”.

До окончателното постановяване на присъда, с която да се признава безусловно вината на лицето, по отношение на което е повдигнато обвинение за престъпление от общ характер, по отношение на същото се прилага на общо основание конституционната презумпция за невинност. От тази гледна точка е незаконосъобразно да се поставят в ограничителен режим лицата, които са със статут на подсъдими в рамките на един наказателен процес. Безспорно с придобиването на качеството подсъдим и преминаването към съдебната фаза на наказателното производство, то и масата на събраните доказателства, които са обосנוвали написването на обвинителния акт и последващите действия по разследването, е голяма, и същото може да се използва като предпоставка за сравнително обосновано предположение за наличието на обективният факт на извършването на престъплението от конкретното подсъдимо лице, но до категоричния извод за същото може да се стигне едва след влязло в сила съдебно решение. Силата на пресъдено нещо на последното вече е във възможност да обори категорично законната презумпция за невинност, а от там и по силата на съдебното решение да се постановяват ограничения в личната и/или професионалната сфера на лицата. В този смисъл е разписана и уредбата в повечето от европейските държави, които са заложили на подхода да имат централизиран регистър на извършителите на сексуални престъпления по отношение на малолетни и непълнолетни лица. Същите посочват, че в единната база данни се вписват последователно голяма част от личните данни на лицата, които са били осъдени за извършването на гореспоменатите престъпления. От моментът на вписването им след като вече същите са със статут на лица, осъдени за извършването на такива престъпления, отделните законодателства регламентират различни видове ограничения, основно свързани с възможността за бъдеща професионална работа с деца, или ограничаване на възможността за свободно

преминаване и престой в институции, свързани с децата. В тази връзка е и Резолюция 1733/ 2010 на Парламентарната асамблея, която в своята т.4 изрично посочва, че регистърът на сексуалните извършители на малолетни и непълнолетни като възможен инструмент за регулиране на тези обществени отношения е приложим само и единствено за осъдените извършители на подобни престъпления. Същото се повтаря и в т.16.2, където се набляга на задължението на държавите членки да въвеждат, като част от националната си система, в съответствие с разпоредбите на Европейската конвенция за правата на човека и по-специално, в съответствие с принципа на пропорционалност, регистър на извършителите на сексуални престъпления, който съдържа точна и редовно актуализирана информация за лицата, осъдени за такива престъпления с цел създаване на централен файл, позволяващ обмен на информация между упълномощени органи, както е строго определено от закона. Оттук регламентирането на възможност лицата, които са все още подсъдими по едно висящо наказателно производство да получат регистрация и същата да доведе до евентуални ограничения, се явява мярка, която е противна и на международните актове в областта.

На следващо място - разглеждайки регламентирания подход на голяма част от европейските държави по отношение на регистрацията на сексуалните престъпници може да се отбележи като извод, че по отношение на същите се прилага генерален подход и се създават регистри, които, за целите на психологическото профилиране, вписват всички осъдени лица за престъпления против половата неприкосновеност, а не само и единствено лицата, които са извършили престъпления от такъв вид по отношение на малолетни и/или непълнолетни. Регистрацията на всички извършители с подобен профил ще помогне за ефективната превенция на такива престъпни поведенчески прояви, а в определени случаи може да помогне и за разследването на престъпления. Прецизирането на базата данни със събиране на цялостната информация по отношение както на профила на извършителя, така и на начина и мотива за извършване на престъплението, ще помогнат за усъвършенстване на уредбата в областта половите престъпления и ще дадат реален шанс за тяхното по-добро разследване и профилактика.

Относно подсъдимите за сексуални посегателства се прилага уведомителен режим на заинтересованите страни и режим на превенция чрез ГДБОП, без това да ограничава техните права.

ВНОСИТЕЛИ:

Борислав Борисов
Миславен Кенчаров
Йордан Терзиев
Вяра Толева
Димитър Кайранов
Тамяна Султанова

Ситела Ананова

Иванчо + Митковски
Кристина Петрова

Методи Иванов

Бенко Собрушев

Мари Петрова

Иван Иванов

Иван Иванов

Захаро Борчев

Александар Сиднев

Никола Девев

Снежана Иванова

ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАКРИЛА НА ДЕТЕТО

1. Основания за законодателната инициатива

Със законопроекта се предлага механизъм за превенция на сексуални посегателства срещу деца чрез въвеждане на ограничения за заемане на длъжности, свързани с работа с деца от страна на лица, които са осъдени за сексуални посегателства срещу малолетни и непълнолетни, както и за трафик на хора.

2. Заинтересовани групи

Заинтересовани от законодателното предложение са:

- Държавна агенция за закрила на детето;
- Главна дирекция "Борба с организираната престъпност";
- Министерството на образованието;
- Министерство на здравеопазването;
- Министерството на труда и социалната политика;
- Прокуратурата на Република България;
- българските граждани.

3. Анализ на разходи и ползи

Не се очакват допълнителни административни разходи, тъй като не се правят промени водещи до такива разходи.

4. Административна тежест и структурни промени

С приемането на законопроекта не се предвижда сливане или закриване на административни структури.

5. Въздействие върху нормативната уредба

Не се предвижда.

6. Равно третиране от държавата и балансирано демографско развитие

Предложението не засяга спазването на принципа на равенство съгласно българското законодателство и за равното третиране от държавата на българите и българските граждани, живеещи извън страната.

Не се очакват негативни въздействия на предложението върху балансираното демографско развитие, включително върху темповете на намаляване на броя на населението, динамиката на миграционните потоци и ограничаването на броя на емигриращите българи.

ВНОСИТЕЛИ:

Божидар Божиков
Емилейка Пенджарова
Йордан Терзиев
Вера Тодорова
Жулиета Кръстова
Тамяна Суганова
Силва Антонова
Ивлина Миткова
Кристина Петрова
Любен Убалиев
Венко Сабрутев
Иляна Иванова
Стефан Иванов
Иван Белив
Захаря Бораев
Александър Сиднев
Николай Демков
Юдашка Илиева